

að íslenskum manni veittist færi á að koma á alþjóða-fiskisýningu þá, sem nú fer fram í Edinaborg, til þess að kynna sjer þar þá hluti, er að fiskiveiðum lúta og not mættu að verða við fiskiveiðar á Íslandi. Gat hann og þess, að Hjálmar Jónsson, íslenskur kaupmaður, hefði tjáðst fús til að fara til Edinaborgar í þessum tilgangi. Ráðgjafinn hefir því næst veitt honum 150 króna upphæð til ferðakosnaðar af fje því, er veitt er með 16. grein fjárlaganna og fengið honum 250 kr. til umráða, til að kaupa fyrir á sýningunni þá hluti (fiski-öngla, fyrirmyndir o. s. frv.), sem Íslendingum kynni vera þarflegt að kynna.

Eg tjái yður þetta, herra landshöfðingi, til þóknanlegrar leiðbeiningar, og skora jafnframt þjónustusamlega á yður að annast um, að munir þeir, sem Hjálmar kaupmaður Jónsson kaupir og mun senda yður með pósteimskipinu, sem fer á stað um 5. maí, verði opinberlega sýndir í Íslandi á þeim stöðum, er þjer álfíð henta.

— Brjef landshöfðingja til stiptsyfirvaldanna um prestsetur í Möðruvallaklaustursbrauði. — Með þóknanlegu brjefi frá 18. þ. m. meðtók jeg ummæli stiptsyfirvaldanna um beiðni, er amtmaðurinn yfir norður- og austurumdöminu hafði sent língað frá prestinum að Möðruvallaklaustri sjera Davíð prófasti Guðmundssyni um, að jörðin Syðri-Reistará, sem með ráðgjafabrjefi frá 30. júní 1875 var lögð prestinum í nefndu prestakalli til ábúðar, verði aptur lögð undir Möðruvallaklaustursumboð til byggingar með öðrum jörðum þessa umboðs, og að honum verði leyft að flytja að jörðinni Hofi í sömu sókn, sem liggir á hentugri stað í prestakallinu, einkum þegar tekið sje tillit til laga 27. febr. 1880, er ákveða sameining Glæsibæjarsóknar við Möðruvallasókn, og hefir hann keypt sjer timburhús á tjeðri jörðu.

Fyrir því vil jeg hjer með tjá stiptsyfirvöldunum til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar fyrir hlutadeiganda, að hið umbeðna leyfi skal veitt með þeim skilyrðum, að jörðin Syðri-Reistará verði af prestinum afhent Möðruvallaklaustursumboði með löglegri skoðunar og úttektargjörð og að presturinn, ef hann óskar að flytja frá jörðinni innan fardaga 1883, ábyrgist umboðssjóði afgjald jarðarinnar fyrir fardagaárið 18⁸²/₈₃.

— Brjef landshöfðingja til biskups um að leggja niður kirkju. — Með brjefi 25. þ. m. hafði þjer, herra biskup, sent mjer erindi frá prófastinum í Dalasýslu og lagt það til, að jeg staðfesti frumvarp það, sem hjeraðsfundurinn þar í prófastsdöminu hafði fallízt á samkvæmt 4. gr. laga um skipun prestakalla 27. febr. 1880, um að leggja tjeða kirkju niður, og sameina Ásgarðs og Hvamms sóknir, en báðar þessar sóknir eiga eptir 1. gr. nr. 71 sömu laga að þjónast af hinum sama presti og Hjarðarholts-sókn í Laxárdal; skyldi sameining Ásgarðs og Hvammskirkjusókna eftir tillögum yðar vera bundin þessum skilyrðum:

1. að sjóður Ásgarðskirkju, skrautgripir hennar og áhöld að undanteknum graftólum þeim, sem nú eru til, og kirkjuhúsinu falli til Hvammskirkju,
2. að eigendur Ásgarðskirkju fái kirkjuhúsið fyrir líkhús, meðan það endist með graftólum þeim, er því nú fylgja, og að Ásgarðskirkjugarður megi notast fyrir grafreit, en legkaup þeirra, er þar eru grafnir, leggist til Hvammskirkju,
3. að eigendur Ásgarðs skuldbindi sig fyrir sjálfa sig og eptirkomandi eigendur til þess að borga presti þeim, er þjónar Hvammskirkju, árlega eptir 8 kirkjukúgildi hinnar núverandi Ásgarðskirkju 80 pnd. smjör.

88 Auk þess hafið þjer, herra biskup, lagt það til, að Hvamms-prestakalli verði veitt 1600 kr. lán af viðlagasjóði, til að reisa nýja timburkirkju á Hvammi í þeirrar stað, sem þar er nú og er orðin æði-ljeleg, og þarf þar að auki stækkunar við, þá er Ásgarðskirkja er niðurlögð, svo að hún verði að minnsta kosti 15 álna löng og 10 álna breið.

Út af þessu vil jeg nú tjá yður, herra biskup, til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar fyrir hlutaðeigendur.

1. að jeg fellst á, að Ásgarðs-kirkju megi niður leggja með ofanfundnum skilyrðum.
2. að hinni sameinuðu Hvamms og Ásgarðssókn veitist 1600 kr. lán úr viðlagasjóði til að reisa sóknarkirkju úr timbri, og skal sú skylda hvila á presti þeim, er þjónar þessari sókn, að ávaxta og endurborga lánið með 6% árlega í 28 ár.

89 — Staðfesting konungs á reglum um gjöf Jóns Sigurðssonar.
27. apríl.

Vjer Christian hinn niundi, af guðs náð Danmerkur konungur Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmøri, Þjettmerski, Lácnborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Með erfðaskrá frá 12. desbr. 1879 stofnaði frú Ingibjörg Einarsdóttir, ekkja hins framliðna alþingismanns Jóns Sigurðssonar gjafasjóð, er nefnist «gjöf Jóns Sigurðssonar», og nú sem stendur nemur 5,329 kr. 15 a. Með því nú að beðið hefir verið um og óskað eptir allrahæztu staðfestingu vorri á reglum þeim, er alþingi það, sem átt var 1881, hefir samið fyrir þessum sjóði, og fylgja þær frumritaðar þessu brjefi; en samhljóða eptirrit eptir þeim hefir verið afhent ráðgjafa vorum fyrir Ísland — höfum vjer allra mildilegast staðfest þær, eins og vjer með þessu brjefi staðfestum þær og föllumst á þær.

Vjer fyrirþjóðum öllum og sjerhverjum að tálma því, sem að framan er ritað.

Gjört í hinum konunglega aðsetursstað vorum Kaupmannahöfn 27. apríl 1882.

Vort konunglegt innsigli.

(L. S.)

Samkvæmt allramildilegustu skipun hans hátignar konungsins

J. Nellemann.

Þingsályktun.

Samkvæmt umboði því, sem alþingi 1881 er gefið í erfðaskrá frúar Ingibjargar Einarsdóttur, dagsettri 12. desbr. 1879, ályktar alþingi, að um gjafasjóð þann, sem stofnaður er með erfðaskrá þessari, og nefndur er «Gjöf Jóns Sigurðssonar», sjer settar reglur þær, er hjer fara á eptir.

Reglur

um «Gjöf Jóns Sigurðssonar».

1. grein.

Sjóðurinn skal vera í vörslum landshöfðingjans yfir Íslandi, sem annist um, að hann ávaxtist.